

[Statsministeren]

dag. Jeg vil også erindre om, at det europæiske samarbejde bygger på meget fundamentale spilleregler omkring demokratiet, som den danske regering naturligvis bestandig har for øje.

Så vil jeg gerne sige til hr. Arne Melchior og andre, som spurgte mere direkte til det nye styre i Italien: Personligt har jeg det ikke godt dermed, når det gælder det neofascistiske partis direkte repræsentation. Men jeg vil gerne tilføje, at den første ret, man skal respektere, er den, som et demokratisk folk har til at vælge en demokratisk regering. Det er tilfældet for Italien, som er et suverænt folk. Der er – vil jeg sige til hr. Arne Melchior og andre her i salen – givet mange stemmer til det neofascistiske parti, som bliver repræsenteret i Berlusconi's regering. Personligt beklager jeg det, men jeg erkender også, at det er italienernes ret at vælge. Derudover konstaterer jeg, at det neofascistiske parti ikke har flertal.

Men jeg vil gerne lægge til – og jeg føler en forpligtelse til at sige det klart, også til den italienske befolkning – at hvis det mod forventning skulle ske, at der kommer en ny tilslutning, eventuelt et flertal til det neofascistiske parti, der måtte indebære, at dette parti med de standpunkter, det står for, blev styrende for italiensk politik, vil der opstå dybt alvorlige problemer i international og europæisk politik.

Derfor vil jeg gerne slutte mine bemærkninger her – og jeg vil naturligvis prøve at være så korrekt, som jeg kan, i forhold til det embede, jeg nu engang har ansvaret for – med at sige: Om den udenrigsminister, som skal repræsentere Italiens regering i det europæiske samarbejde, skal jeg bare for Danmarks vedkommende konstatere, at jeg anser det som absolut afgørende, at vedkommende er overbevist og udtalt demokrat. Når jeg siger det, er det også, fordi vedkommende jo får til opgave sammen med den danske udenrigsminister og andre udenrigsministre i de 12 medlemslande at forestå arbejdet med udviklingen af den videre europæiske politik og gennemførelsen og iværksættelsen af de andre opgaver, der er foreskrevet i Maastricht-Traktaten. Jeg går derfor også ud fra, at den kommissær, man fra italiensk side vil udpege, på tilsvarende måde vil opfylde de grundlæggende forudsætninger og krav, jeg her har givet udtryk for. Jeg kan ganske tilslut-

te mig det, der er blevet sagt af udenrigsministeren om den sag, ligesom jeg også kan tilslutte mig, at hvis det mod forventning skulle ske, at vi stod med en kommissær, som var erklæret neofascist, ville jeg ikke alene have forståelse for den socialdemokratiske gruppes holdninger i Europa-Parlamentet, jeg ville også være enig i den socialdemokratiske Europa-Parlamentsgruppes holdninger.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne takke statsministeren for besvarelsen. Men statsministeren kunne jo ligesom ikke lade være med at blive fristet til at forsøge at drage nogle indenrigspolitiske konklusioner af Europadebatten. Der er jo ingen, der har været ukendt med, at der er en forskel på K, V og Z i Europaspørgsmålene. Jeg synes ikke, debatten her har gjort forskellen større.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre statsministeren opmærksom på, at det lykkedes for borgerlige regeringer i 10 år at varetage danske interesser i EF, og da et flertal rejste sig her i Folketinget imod den daværende firkloverregerings ønsker om at tilslutte sig det indre marked og EF-pakken, var firkloverregeringen også i stand til at få sagen på plads.

Så jeg tror, man skal være meget forsigtig med at true med, at man af indenrigspolitiske grunde vil begynde at spille med Europapolitikken. Jeg synes netop, vi alle bør bestræbe os på det, som vi har bestræbt os på i dag: at prøve på at få formuleret det, der skal være fællesnævnerne for Europapolitikken, og så arbejde derudfra.

Derfor er jeg glad for, at vi i dag alle kan stemme for dagsordenen, for det viser jo, at der er en vilje til at lade det europæiske spørgsmål være så vigtigt, at det ikke skal forstyrre det indenrigspolitiske emne.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det glæder mig, at statsministeren og jeg snart er ved at være enige om flere ting, såsom at EU's hjemmemarked består af hele EU, altså alle 350 mio. mennesker. Det er selvfølgelig også derfor, jeg sagde, at når vi taler om eksport, er det ud af EU. Men jeg forstår altså, at statsministeren synes, det er helt fint, at vi bru-